

DOMOVNÍK

č. 7 – PRÁZDNINY 2013

Dále čtete:

- Otec Jožka jak jsme ho znali (str. 3)
- Interview s Hynkem Závorkou (str. 6)
- Sluníčkové odpoledne (str. 4)

CITÁT MĚSÍCE: „Moudrý muž mě varoval, že život je jen krůpěj rosy na lotosovém listu.“

Rabíndranáth THÁKUR, bengálský básník, prozaik, filozof

Otec Jožka Motyka nás nikdy nezarmoutil, až teď...

Dva kamarádi prišli na Oravskú priehradu vo štvrtok. V časti pri Jelešni si postavili stan a začali chytat ryby. V pondelok 24. 6. 2013, približne o deviatej večer, ich zastihla prudká búrka. Počas návratu ich nafukovací čln zasiahol blesk. Roman Jochynek držal v ruke veslo a utrpel popáleninu ľavej ruky. Vládal však doplávať na breh. Menej šťastia mal 37-ročný Josef Motyka, kňaz z farnosti Stěbořice. Po údere bleskom sa stratil pod hladinou.

Tuto zprávu přinesl internetový deník sme.sk. Četli jsme ji snad stokrát a odmítali uvěřit. Šok, bolest a beznaděj pocítili nejen lidé z jeho farnosti, ale také zaměstnanci opavské Charity. Otec Jožka, jak jsme mu říkali, byl členem týmu mobilního hospice Pokojný přístav a od roku 2011 byl spirituálem Charity Opava. Často navštěvoval charitní střediska a klienty i zaměstnance rád uvítal i na své faře. Když odjížděl na dovolenou, už se asi viděl, jak na přehradě loví ryby. Rybaření bylo jeho snad největší zálibou. „Seděli jsme s manželem na zahradě a dívali se, jak si balí věci. Říkal, že už moc se těší,“ vzpomíná se slzami v očích vedoucí Denního stacionáře pro seniory Jana Řehulková. Ještě než odjel, celebrol otec Josef Motyka v kostele Narození Panny Marie ve Stěbořicích mši svatou za živé a zemřelé kněze

farnosti. Svou úplně poslední mši pak odsloužil pod širým nebem na Oravské přehradě a fotku ještě stačil mobilně poslat svým sousedům Řehulkovým.

P. Josef Motyka se narodil 9. května 1976 v Třinci. Své dětství a mládí prožil v Mostech u Jablunkova. Odhodlání stát se knězem přišlo znenadání. „Pracoval jsem v Třineckých železárnách a cestou z práce domů mi blesklo v hlavě, že budu knězem. Přiznám, že mě tato myšlenka nadchla a zároveň pořádně vylekala,“ řekl otec Jožka v interview, které Domovníku poskytl před čtyřmi lety. V roce 2003 přijal jáhenské svěcení a po té vykonával službu jáhna ve farnosti Oldřišov. Na kněze byl vysvěcen v Ostravě 26. 6. 2004. Po kněžském svěcení byl ustanoven farním vikářem v Novém Jičíně a administrátorem v Libhošti a v Šenově u Nového

Jičína. Od roku 2008 byl farářem ve Stěbořicích a administrátorem v Hlavnicích. Zároveň obětavě sloužil jako spirituál Charity Opava.

„Jezdil jsem se k otci Josefovi zpovídat, bylo to vždy pěkné a povzbudivé setkání,“ říká ředitel Charity Opava Jan Hanuš. Pohnutí v hlase dává tušit, že se s tragédií dosud nevyrovnal. Na nečekaný odchod otce Josefa Motyka reagovala také první ředitelka Charity Anna Ekslerová, která napsala: „Velmi s vámi cítím. Někdy je pro nás pozemšťany hodně těžké přijmout Boží plány, zvláště tak nečekaně. Někdy je pro nás obtížné radovat se, že náš blízký člověk má teď nekonečně širší pole působnosti, že možná odešel právě proto. A tak vám všem přeji, ať dobrá setba, kterou otec Motyka do vás zasel, přináší ve vás také dobrou úrodu pokoje, dobra a radosti.“

Rozloučení se zesnulým proběhne ve středu 3. 7. 2013 v 10 hodin při mši svaté v kostele ve Stěbořicích a v 16 hodin při mši svaté v kostele v Mostech u Jablunkova. Po té bude jeho tělo uloženo do kněžského hrobu na místním hřbitově, kde bude očekávat vzkříšení mrtvých.

••• Slovo ředitele

Děkujeme, otče Jožko!

Všichni jsme se těšili na prázdniny, aniž bychom tušili, že nás potká tak velká ztráta. Opustil nás otec Josef

Motyka. Člověk, který svůj krátký, ale přesto naplněný život zasvětil Bohu a službě lidem. Když zavřu oči, vidím jeho chlapecký úsměv a tak si jej budu pamatovat. Jeho odchod mě stejně jako vás všechny bolí. A stále dokola se v duchu ptám po smyslu této tragédie. Možná poselství nám, kteří jsme tu zůstali, abychom si uklidili ve své duši, vždyť nikdo z nás neví, co bude zítra. Otec Jožka už to ví... Děkujeme, otče Jožko, na Tvé přímlyvy se budeme v Charitě Opava spoléhat i nadále.

Jan HANUŠ, ředitel

„Vypočítávání dnů zkázy je sektářské,“

říká k očekávanému konci světa spirituál Charity Opava otec Jožka Motyka

Charita Opava má od loňského roku nového spirituála. Stal se jím šestatřicetiletý stěbořický farář otec Josef Motyka. Když přijímal nabídku děkana Pavla Cieslara, věděl do čeho jde. Opavská Charita je jeho srdci blízká, již delší dobu totiž poskytuje duchovní služby klientům Pokojného přístavu. S otcem Jožkou jsme si povídali nejen o tom, co je úlohou spirituála, ale třeba i o tom, zda letos skutečně nastane konec světa.

* Působíte jako farář ve Stěbořicích poměrně krátce a už záhy po svém příchodu do farnosti jste začal spolupracovat s charitním hospicem „Pokojný přístav“. Co vás k této spolupráci přivedlo?

Důvodů je více. Jednak moji vlastní farnici ze Stěbořic v charitním hospici „Pokojný přístav“ pracuji, jednak krátce po příjezdu do „nové rodiny“ jsem neměl odvahu si nárokovat pracovní pozici - co jako kněz chci dělat a čeho se budu varovat. A právě tady byla moje povinnost a možná Boží poslání být nablízku charitnímu hospici. Navíc, už od mládí se mi daleko lépe daří říkat slovo ano, než kratší a jednodušší slovo ne. Hlavním důvodem mého vztahu k nemocným a umírajícím je nejspíše zkušenost ze čtyřleté spolupráce s nemocnicí v Novém Jičíně. Každou sobotní odpoledne jsem tam po celé nemocnici roznášel svatá přijímání, vedl dlouhé rozhovory a uděloval svátosti pro nemocné. Když jsem při své službě narazil na věřící, a ještě k tomu katolickou nemocnou „ovečku“, nemohli jsme se rozejít. Do noci jsme si povídali o všem možném. Věčnost a zkušenost nemocných se může srovnat s vnitřním zážitkem dobře odvedené práce.

* Za tu dobu jste pomohl mnoha, pro vás úplně neznámým lidem, vyrovnat se s odchodem z tohoto světa. Co v té chvíli lidé od vás očekávají, touží například slyšet, že je čeká další život v nebi?

Myslím, že na tuto otázku neexistuje jednoznačná odpověď. Musíme uvážit, že každý člověk je jiný. U postele umírajícího se setkávají dva lidé z rozličným životním příběhem. Je to umírající, který ke svému zdravotnímu stavu přistupuje různě, a kněz. A teprve následně vystane rozhovor, o němž do posledních minut setkání netuším, jak dopadne. Reakce každé strany jsou jiné. Ze strany klienta svátosti jsou to většinou postoje věčnosti, upřímnosti a vzpomínání na to, jak svůj život prožil. Když se jedná o člověka pravidelně chodícího do nedělního kostelního společenství, ten na přítomnost kněze reaguje s nadše-

ním a vřelostí. Těší se, že všechno zlé spláchne ve zpovědi a že dostane jakousi záruku nebe. U lidí mladých, kteří dostanou odvahu k popovídání si s knězem, jsou to otázky po smyslu života. Nejčastější otázkou je: „Proč se to stalo právě mě.“ Jiní si zase ten svůj život chtějí dát do pořádku. Zde kněz vystupuje jako Boží služebník, který poskytne svátosti bez rozhovoru, bez osobního vztahu. Pak taková návštěva doma nebo v nemocnici může trvat třeba jen 5 minut. Samozřejmě musím přihlédnout ke zdravotnímu stavu klienta. Jak se dnes cítí, co ho unavuje, kolik tišících bolest léků přijal... Ale vím, když už někdo o službu kněze požádá, pak už sám v sobě, sice v malé zárodku, ale přijal celé nebe.

* Loni jste byl jmenován spirituálem Charity Opava. Co je vlastně náplní spirituála? S čím se na vás mohou zaměstnanci a klienti obracet?

Volně přeloženo, spirituál má dávat ducha, duši, dech celému společenství. Má oživovat to, co uvadlo, co je vyčerpané výkonem, starostmi, vztahy. Abych toho byl schopen, musel bych být naplněn uvážený a naplno odevzdáný Charitě Opava. V mém případě to možné není. Mám svoje vlastní farnosti. Kdybych to porovnal například s Polskem, tak tam je spirituál Charity od rána až do večera. Účastní se všech akcí, sjezdů a konferencí, nabízí možnosti duchovních přednášek, rekolekcí a modliteb. Domlouvá různé meziorganizační návštěvy, oslavy a jiné druhy setkání. Naše podmínky jsou jiné. Všichni pracovníci Charity Opava nejsou zakotveni v církvi. Dalo by se říci, že naše Charita funguje jako organizace, která poskytuje odbornou péči s občasnými prvky žité křesťanské víry. Moje úloha se pak vynořuje v podobě člověka, který navštíví to či ono zařízení, diskutuje,... Byl bych rád mezi vámi zakotven ještě více. Ano, je pravda, že jsem byl jmenován duchovním otcem

Charity Opava, ale vím, že mnohá střediska mají své duchovní otce. Je dobře, že to takto funguje.

* Máte pro zaměstnance vyhrazen nějaký čas, kdy jim budete k dispozici přímo v Charitě?

Ještě nemám vypracovaný ani denní ani měsíční plán práce. Nevím, jestli je moudré se vázat na konkrétní místo. To všechno ukáže čas.

* V minulosti se konaly pravidelné ranní čtvrtéční mše svaté za Charitu Opava, budete je sloužit i vy?

To nezáleží jen ode mě. Nejdůležitější protiotázkou je - zda je opravdu ze strany zaměstnanců zájem mít pravidelnou bohoslužbu? Budete chodit na tyto ranní mše? Já mívám každoděsíčně mše svaté za naši Charitu ve své farnosti. Také jsem se domlouval s jaktařským farářem, abych mohl mít jednou za měsíc bohoslužbu v kapli ve Vlastovičkách.

* Kdysi jste se světil, jak rád si čtete v Bibli. Říká se, že když člověk hledá odpověď na nějakou otázku, má prostě otevřít Bibli a naleznе to, co hledal. Je to pravda?

Ano, je to pravda. Ale ta pravá odpověď není podaná přímo v historicitě textu, ale je slyšet v srdci. To znamená, že při četbě Písma nevidím černé na bílém, co mám dělat. Ale poznám ve svém svědomí, kam mě vede Duch Boží. To je posvátnost Písma. Člověk čte Bibli a stává se lepším. Jak je to možné? Odpověď zní, že text je Bohem inspirovaný k dobrému životu. Tak to Bůh chtěl. Jen si představte, že by člověk byl nahněvaný na svého sourozence, hledal by řešení, sáhnul po Bibli a přečetl by záznam o bratrovraždě Kaina, nebo by měl problém s vírou v Pána Boha. Otevřel by Písmo a přečetl text o Jidášovi a jeho sebevraždě - jak by to dopadlo? Odvážným to nechám

domyslet. Mistři duchovního života, jedním slovem svatí, kolik byli schopni lásky a zároveň tolik času věnovali Písmu. Co je to za posvátné působení? Radiace dobrem, to je působení Boží.

* Viděl jste někdy anděla?

Hezká otázka! Na kterého anděla se ptáte? Když bychom se zeptali malého dítěte, pro něj andělem bude máma. U mládeže to bude televizní nebo filmový hrdina, který mečem ochránil Řím před nájezdy severanů. U mužů to může být zelenooká blondatá dívka, která něžně projevila zájem. U seniorů to zcela určitě bude sestřička nebo pečovatelka, která umí pobavit, rozveselit, dát naději do slých dnů čekání. Pro mnohé může být Charita andělem. Víím, že mnozí duchovní autoři o andělech mluví, píšou a že je také vidí. Já jsem to štěstí neměl. Přesto byly v mém životě mnohé události, které jsem dobře zvládl a to přisuzuji právě jim. Svému strážnému andělu jsem dal jméno a k němu se modlím.

* Letos má nastat konec světa. A i když o tom lidé raději moc nemluví, strach mají. Vy jste přece jen v bližším kontaktu s Panem Ježíšem, nemáte nějaké informace, jestli k tomu opravdu dojde?

Vím, že někteří by si přímo přáli konec světa. A hlavně někteří starší věkem radi Pánu Bohu, aby sáhnul po potopě světa a stvořil člověka znovu a lépe. Ale přízněme si, konec světa, který má nastat 21. prosince 2012 je pouhý strašák lidí. Jde tady hlavně o špatný výklad počítání dnů mayskou kulturou. Konci světa udělal velkou reklamu katastrofický film 2012 od Rolanda Emmericha, inspirovaný biblickým příběhem o záplavě světa. Jak nádherně řekl astronom RNDr. Jiří Grygar, lidé se rádi bojí, proto o konci světa tak rádi mluví. Křesťanský pohled na novou zemi a nová nebesa bude v příchodu Božího Syna. Apoštolové si přáli, aby Kristus přišel už ještě za jejich života. Ne, že by se báli, ale znali možnosti dobrého Boha, který šel po vodě, který může uzdravovat pouhým dotykem, který přežil svou vlastní smrt. Opřít se o takového Boha pak znamená, že zánik viditelného světa je maličkost. Navíc vypočítávání dnů zkázy, křičení ke změně života na základě nepravdy, je sektářské.

* Děkujeme za rozhovor.

STALO SE

• Zájem o stacionář

Po přestěhování Denního stacionáře pro seniory do větších prostor na Kylešovské ulici bylo možno přijmout **osm nových klientů**. Jejich počet tak vzrostl na **29 osob**. Jak uvedla vedoucí stacionáře Jana Řehulková, v pořadníku není v současnosti nikdo, protože všichni žadatelé mohli být přijati.

• Poslední návštěva

Se smutkem přijali zprávu o tragické smrti otce Josefa Motyky také ve stacionáři Mraveneček, kam spirituál často jezdil. „Otec Jožka nás pozval, abychom s klienty přijeli do Stěbořic. Na farní zahradě jsme měli 12. června opékat burty. Počasí nám ale neprálo, takže jsme se omluvili, že nepřijedeme. Otec nás příjemně překvapil. Když jsme nemohli my, sednul do auta a přijel k nám. Přivezl sebou kytaru, povídali jsme si, zpívali a prožili společně moc pěkné dopoledne. Jsme za ně vděční, protože už se neuskutečnil ani další domluvená návštěva,“ pověděla nám vedoucí Mravenečku Jana Konopková. Kolektiv stacionáře teď má před sebou těžké dilema, jak a zda vůbec klientům o tragické události říci, aby to pro ně nebylo příliš stresující.

• Proběhl audit

Ve dnech **20. – 21. června** proběhl v Charitě Opava dohledový audit. Dopadl dobře a zástupce ředitele Tomáš Schaffartzik poděkoval v této souvislosti zaměstnancům za dobrou práci a přístup k systémům ISO 9001 a 14001: „Auditor Petr Kozel byl vaší prací nadšen a velmi oceňuje to, co děláte a že se zároveň snažíte naplňovat požadavky obou zmíněných norem.“

KALENDÁRIUM

* **V červenci 1992** proběhlo výběrové řízení na stavební studii Domova pro zrakově postižené.

* **V červenci a srpnu 1997** pořádá Charita Opava **ozdravné pobyty pro děti** ze zaplavených domácností Opavska a Bruntálska.

* **V červenci 2003** uspořádala Neškola **příměstský tábor pro romské děti**.

* **31. srpna 2004** se konala zahradní slavnost a ředitelka **Anna Ekslerová se rozloučila s Charitou Opava** a jednotlivými středisky.

Denní stacionář pro seniory byl v červnu požehlán

Ve slavnostní atmosféře a také s trochou napětí očekávaly babičky z charitního Denního stacionáře pro seniory velkou událost. Poprvé je měl v novém působišti navštívit otec Krzysztof Skibiński, aby požehnal stacionář. Zařízení se zhruba před měsícem odstěhovalo z již nevyhovujících prostor v minoritském klášteře.

„Denní stacionář navštěvují jak klienti s poruchami paměti a Alzheimerovou chorobou, tak ti, kteří mají spíše fyzická omezení. Ve stísněných prostorách, jaké jsme měli v minoritském klášteře k dispozici, už nebylo úplně možné naplnit rozdílné potřeby obou skupin klientů,“ poznamenala k

důvodu stěhování vedoucí Jana Řehulková. „Starší lidé už nemají rádi změny, takže nějaké ty obavy z toho, jak si v novém místě budou naši klienti zvykat, jsme určitě měli. Ale jsem ráda, že se nenaplnily. Všem se zde líbí, a to je nejdůležitější,“ dodala pracovnice stacionáře Zuzana Pave-

rová. A klientky, které čekaly na mši, spokojeně pokyvovaly hlavou a potvrdzovaly tak její slova.

Po rekonstrukci, financované z výtežku Tříkrálové sbírky, stacionář sídlí v budově na Kylešovské ulici 4 v Opavě. Dnes je zde soustředěna celá Sekce služeb seniorům a zdravotnických zařízení. Opávané zde naleznou Charitní pečovatelskou službu, Charitní ošetrovatelskou službu, mobilní hospic Pokojný přístav i detašované pracoviště Wellness centra. Ve čtvrtek 6. června se zde uskutečnila první mše svatá, kterou celebrou otec Krzysztof Skibiński a nutno říci, že babičky i dědečkové už se hodně těšili. Byli zvyklí, že farář od Svatého Ducha a kvardián konventu minoritů za nimi často docházel. Při mši mu asistoval spirituál Charity Opava otec Josef Motyka, který ve svém kázání hovořil hlavně na téma lidské důstojnosti a vypíchl myšlenku, že člověk a láska k němu by zde měla být dominantní, jako dosud. Poté otec Krzysztof požehnal stacionář, který tak vstoupil do nové etapy své existence. Bohužel, byla to poslední z charitních událostí, jichž se otec Jožka zúčastnil.

Pomoc Mravenečku přesáhla 2 miliony

Ředitel Jan Hanuš přijal dva symbolické šeky.

Prestížní charitativní a sportovní akce „Pomozte postiženým dětem“, jejíž dvanáctý ročník se uskutečnil v červnu v Kravařích, opět lámala rekordy. Výtežek, který každoročně putuje do charitního stacionáře Mraveneček, dosáhl letos výše **414.720 korun**.

Celková částka za uplynulých dvanáct ročníků tak již činí 2.308.938 korun. Akci pořádá pravidelně, a to už od roku 2002, Okresní fotbalový svaz Opava.

Duchovním otcem je bývalý ligový rozhodčí Andreas Drastík, kterému při tom pomáhají místopředseda OFS Pavel Novotný a předseda OFS Petr Kašný. Poprvé tuto akci společně zorganizovali jako dík rozhodčím

nejnižších tříd za jejich dobrou práci. Připravili pro ně fotbalové utkání, v němž si mohli zahrát proti kolegům z I. ligy. „Přitom nás napadlo, že bychom mohli vybrat dobrovolné vstupné a výtežek předat nějakému ústavu. Nakonec padlo rozhodnutí, věnovat vybrané peníze Charitě Opava. Vybrali jsme 5.700,- korun a ty jsme pak předali Mravenečku. Když jsme viděli s jakými sympatiemi se

akce setkala, rozhodli jsme se jí po roce zopakovat,“ vzpomíná Andreas Drastík. Nikdo tehdy netušil, že v průběhu dalších jedenácti let se trojici organizátorů podaří pro dobrou věc získat tolik lidí - sponzorů, sportovních celebrit a příznivců, k nimž se budou každý rok přidávat další a další.

V rámci programu se v Kravařích uskutečnila také dražba obrázků, které vyrobili klienti Mravenečku - vzhledem ke svému postižení s asistencí svých vychovatelů. „Šest obrázků se vydražilo za zhruba 12 tisíc,“ uvedla vedoucí Mravenečku Jana Konopková a dodala, že od jedné ze sponzorských firem - Promotion&Sale Ostrava dostal stacionář kromě štědrého finančního daru i iPad s nainstalovanými Montessori programy. „Už jsme s klienty začali plnit některé úkoly, moc se jim to líbí a jsou nadšeni.“

Letošní výtežek bude využit na provoz stacionáře a rehabilitaci klientů, zejména na bazální stimulaci. Tato metoda podporuje vnímání, komunikaci a pohybové schopnosti člověka a u klientů s nezvratnými změnami tělesného a duševního stavu výrazně podporuje a zlepšuje kvalitu jejich života.

Děkujeme organizátorům, sponzorům, sportovcům i návštěvníkům akce. Jejich pomoci si velmi vážíme!

Opavští kynologové podpořili Petra, Katku, Vládu a Martina

Když se ho zeptali, co by si přál ze všeho nejvíc za předpokladu, že by měl peníze, nezaváhal ani na okamžik. Petr touží po pořádných nepromokavých zimních botách a teplém kabátě nebo bundě, které ho zahřejí v mrazivých dnech. V jeho situaci až dosud nesplnitelný sen. Z dávek hmotné nouze je těžké našetřit třeba jen na ponožky.

Díky Voříškiádě, kterou v polovině června uspořádala Základní kynologická organizace Opava č. 192 bude nevidomý Petr jako ze žurnálu a hlavně, bude mu teplo. Je jedním ze čtyř klientů Domu sv. Cyrila a Metoděje Charity Opava ve Vlastovičkách, kterým tato organizace, zabývající se výcvikem sportovních psů, pomohla zajistit jejich základní potřeby. U příležitosti Voříškiády uspořádala veřejnou sbírku pro čtyři konkrétní klienty domu – Petra, Katku,

Vladimíra a Martina. „Akce předčila naše očekávání. Na to, že jsme Voříškiádu uspořádali poprvé, byl o ni velký zájem. Přišlo hodně lidí, jak vystavovatelů, tak návštěvníků, kteří se přišli podívat na pejsky a soutěže. Přihlášených voříšků bylo třiašedesát,“ uvedl Daniel Štěpánek, hlavní výcvikář Základní kynologické organizace Opava č. 192. Nelíčenou radost měl z výsledku sbírky, do níž přispěly firmy LAMA energy a.s., GAP-PAY, BNET, Canis Prosper, JOL-K

agentura s.r.o. a STAGBET Trade a.s. celkovou částkou 56.256,- Kč, dalších zhruba 9 tisíc korun se vybralo na místě ze vstupného a z darů.

Tento hluboce lidský počin opavských kynologů z organizace č. 192 ocenil ředitel Charity Opava Jan Hanuš, který v závěru Voříškiády převzal symbolický šek. „Byla to moc pěkná akce. Mí synové byli nadšení, jen litovali, že náš pes byl nemocný a nemohl se zúčastnit i on. Děkuji za naše klienty, kteří si budou moci koupit potřebné věci, které by si jinak nemohli pořádit. Moc to pro ně znamená a stejně důležité je pro ně i vědomí, že se o ně někdo zajímá.“

Peníze se mezi Petra, Katku, Vladimíra a Martina rozdělí rovným dílem, zčásti jim poslouží i na rekondiční pobyty, které tak budou moci prožít společně s dalšími klienty Domu sv. Cyrila a Metoděje. Když se to čtveřice obdarovaných dověděla, bylo vidět dojetí na jejich tvářích.

Vždyť každý výlet, třeba jen do okolí, je pro ně velkým zážitkem, což teprve několikadenní rekondiční pobyt. „Bez této sbírky by si to nemohli v žádném případě dovolit, takže z toho máme radost všichni. Děkujeme,“ dodala vedoucí Domu sv. Cyrila a Metoděje Petra Hrbáčová.

Klienti Sagapo si prohlédli Charitu

V červnu přijela do opavské Charity skupina klientů Sociálně terapeutických dílen Sagapo Bruntál. Třicítka mladých lidí s mentálním a kombinovaným postižením si chtěla prohlédnout Chráněné dílny sv. Josefa, ale nakonec toho zvládla mnohem více.

Během exkurze je pozvali i do Radosti a když se Bruntálští dověděli, že v chráněné dílně ve Vlastovičkách je právě měsíc otevřených dveří, využili i tuto lákavou příležitost. „V Charitě Opava jsem již několikrát byla. Na prohlídku jsme přijeli právě sem, aby to pro naše klienty bylo sku-

tečně motivující a posunuli se zase kousek dál,“ uvedla vedoucí Sociálně terapeutických dílen Sagapo Bohdana Richterová. Vysvětlila, že její svěřenci se v dílnách zabývají například tkaním, výrobou keramiky, ručního papíru, pletením košíků a různých dekorativních předmětů. V Chráněných

dílnách sv. Josefa, kterými je provázeli Tomáš Rychlý a Kamila Kupková, se všem hodně líbilo. Na Hanku Kopečnou zapůsobilo hlavně prostředí a příjemní lidé: „Poprvé jsem viděla, jak se dělají auta, moc se mi to líbilo.“ Ostatně kompletace hraček nadchla snad všechny.

Setkání s klienty Radosti bylo spontánní jako by se setkali staří přátelé. Petra Sládka, jednatřicetiletého mistra Sociálně terapeutických dílen Sagapo, zaujaly prostory a poznamenal, že zajímavé je tady úplně všechno. Návštěvníci ještě pozvali klienty Radosti, aby přijeli v létě na oplátku k nim do Bruntálu. Mohou se zúčastnit soutěže pracovních zručností „Šikovné ruce“. „Vzhledem k tomu, že máme klienty se stejným postižením, určitě bychom mohli navázat bližší kontakty,“ dodala na závěr vedoucí Bohdana Richterová.

A pak už výprava z Bruntálu ve sele zamávala z autobusu a vydala se na prohlídku Chráněné dílny Vlastovičky.

Stane se

• Cyrilometodějská oslava

Chcete-li poznat charitní Dům sv. Cyrila a Metoděje ve Vlastovičkách, můžete si jej prohlédnout ve dnech 5. – 6. 7. 2013 v rámci tradiční Cyrilometodějské oslavy. Pro veřejnost bude otevřeno po oba dny od 13 do 16 hodin. Zábava, kterou pořádá obec, proběhne na místním hřišti v pátek 5. 7. od 15 hodin. V programu vystoupí Kobeřanka, proběhnou ukázky bojových sportů, sokolníků, na místě bude kolotoč a od 20 hodin zahraje kapela Špek band. Občerstvení zajištěno. V sobotu 6. 7. se pak v kapli domu uskuteční mše svatá, na kterou je zvána i veřejnost.

• Rekonstrukce ve Velkých Hošticích

Ve dnech 8. – 31. července 2013 bude Chráněná technická dílna ve Velkých Hošticích uzavřena z důvodu rekonstrukce nádvoří.

• Klub svatě Anežky uspořádá poutní zájezd

Klub svatě Anežky připravuje na 17. září poutní zájezd do jednoho z nejkrásnějších polských měst - do Krakova. Podrobnosti o programu a ceně budou zveřejněny během měsíce srpna na plakátcích a v zářijové Cestě. Potom se zájemci budou moci závazně přihlásit na telefonním čísle 721 115 135 u Marie Kleinové nebo na číslech 553 711 106 a 737 355 999 u Anny Foldynové, a to nejpozději do 8. září.

Napsali o nás

• Vybralo se 415 tisíc

Kravaře v sobotu ožily charitativní akcí „Pomozte postiženým dětem“. Dvanáctý ročník byl úspěšný – vybralo se skoro 415 tisíc korun. Přidal se i Deník. „Když jsme s touto akcí začínali, vybrali jsme napoprvé asi 5.700 korun. Dneska jsme téměř na 460 tisících korunách. Peníze jsou vždycky věnovány na konto stacionáře Mravenček. Celkově se nám za těch dvanáct let podařilo vybrat více než 2,3 milionů korun,“ vypočítával hlavní organizátor Andreas Drastík.

Opavský a hlučínský deník,
24. června 2013

„Do Charity Opava jsem šel s jasným cílem,“ vzpomíná manažer Sekce sociálních služeb Hynek Závorka

Hynek Závorka je otcem čtyř potomků. Ovšem vedle nich má ještě jedno dítě – a tím je stacionář Mraveneček, který před třinácti lety zakládal a sedm let působil jako jeho vedoucí. Coby správný rodič s ním prožíval všechny „dětské nemoci“ a formoval jeho současnou podobu. Od roku 2009 je manažerem Sekce sociálních služeb a protože Mraveneček do této sekce patří, nerozdělili se ani ve chvíli, kdy šefování stacionáře předal svému nástupci. Náš rozhovor není jen o Mravenečku, ale první otázka se nabídla sama.

* Vaše sekce má pět středisek. Tolik let jste byl úzce spjat právě s Mravenečkem. Je vašemu srdci nejbližší?

Není. Alespoň se snažím, abych vědomě neprotěžoval jedno středisko a nestaral se o ně víc, než o jiné. To je spojeno s funkcí, kterou teď mám. Samozřejmě ale musím říct, že ten čas, který jsem tam strávil, lze těžko vzít zpět – a vlastně to ani není třeba. Chci říct, že když tímto střediskem procházím, vybaví se mi různé situace, které jsem zde zažil, ať už v tom pozitivním smyslu, či chvíle více stresující. Vždy to ale nějak dopadlo a ve zpětném pohledu to tak zlé ani nebylo. Mraveneček je fajn – jako ostatně i další střediska – ale jen tedy můžu slyšet od některých dále sloužících zaměstnanců „vždyť jsi nás“. A to je hezké.

* Původním povoláním jste geodet, jak jste se dostal k sociální práci?

Křesťanství formuje člověka mimo jiné i v tom duchu, že když vidí, že se druhému něčeho nedostává, pomůže. Jsem asi nastaven pomáhat druhým. Jako geodet jsem měl čistou hlavu a unavenější ruce a nohy. Teď je to naopak, víc zabírá hlava, méně ruce a nohy. Tedy jak jsem se dostal k sociální práci. Nejdříve byla chuť pomáhat druhým – to jsem začal dálkově studovat sociální práci. Nu a k tomu se přidala kreativita mé manželky Blanky a otevřenost tehdejší ředitelky Charity Opava paní Anny Ekslerové pro nové služby. Hlavní roli v tom samozřejmě hrály potřeby rodičů dětí s těžkým postižením. Scházela služba, která by jim pomohla, aby se o své děti mohli starat doma a nemuseli odcházet ze zaměstnání. To vše se hezky poskládalo v čase, až vznikl stacionář Mraveneček.

* Dobře, ale co takovému rozhodnutí změnit profesí předcházelo?

Ještě jsem pracoval na katastrálním úřadu a moje tehdy budoucí žena studovala speciální pedagogiku. Jednou mě vzala na setkání

rodin, jejichž děti jsou postiženy mukopolysacharidózou. Je to nemoc se špatnou prognózou. Dítě se narodí jako zdravé, postupně přestává chodit, ochabují mu svaly, přidávají se stále další zdravotní problémy a kolem dvaceti let umírá. Další tři čtyři roky jsem na taková setkání jezdil jako asistent a během té doby jsem si uvědomil, že to je přesně ta práce, kterou chci v budoucnu dělat. Do Charity Opava už jsem šel s představou stacionáře pro těžce postižené děti, který v Opavě chyběl.

* V loňském roce bojovala sociálně terapeutická dílna Radost kvůli nízkým dotacím od Ministerstva práce a sociálních věcí o holé přežití. Jak je to s dotacemi letos? Bylo nebo je některé z vašich středisek v podobné situaci?

Parafrazuji jeden bonmot: „Dotace byly, budou, ale nejsou (dostatečné)“. Ta závorka je důležitá. Téměř všechna střediska mohou v rámci pravidel, které máme nastaveny, fungovat a naplňovat své poslání. To ale samozřejmě není o rozvoji, to je o pokračování trendu minulých let – poskytování služeb v základním rozsahu. Víceleté financování služeb není a my vždy budeme mít obavu z následujícího dotačního roku. Pokud chceme službu někam kvalitativně posunout, tak musíme hledat zdroje mimo rozpočtové kapitoly – tedy zejména granty. Ale to je, jak někdy říkám, „sport“. Soutěž, utkání o finance, kde vítěz není jistý. Samozřejmě, kdo má natrénováno, má větší šanci. Spolu s vedoucími se o to snažíme. Radost se nám v loňském roce podařilo vyřešit díky úsporným opatřením na počátku a dofinancováním z Moravskoslezského kraje během roku. Letos a vlastně již dva roky zpět má zásadní finanční problémy Neškola.

* Neškola je mezi maminkami na mateřské velmi oblíbená. Vedle různorodého programu, který nabízí, zamezuje podle nich také sociálnímu vyloučení. Budete muset Neškolu zavřít, nebo ještě hledáte jiné možnosti?

Poté, co jsme zjistili, že podpora z dotačních titulů nebude dostatečná, hledali jsme cesty, jak Neškola transformovat. Vytvoření čistě komerční školky narazilo v oblasti plateb rodičů. Byly by velmi vysoké a tedy pro rodiny neúnosné. Firemní školku podporovanou fondy Evropské unie zase zhatil nezáměr firem, které by dávaly do školek děti svých zaměstnanců. To by bylo o změně. O služby

Neškoly je ale v současné době velkým zájmem ze strany rodin. Finanční situace byla však neudržitelná. Proto padlo rozhodnutí ředitele, že Neškola bude zachována v omezené formě. Služby jsou především o finančních nákladech na platy pracovníků. Podstatné

klad nyní se nám objevila spodní voda ve sklepě ve Vlastovičkách. Se spodní vodou tu byly problémy vždy, ale jak říkají místní, nikdy ne v takovém rozsahu.

* Na co jste hrdý? Co se z vašeho pohledu v poslední době na střediscích Sekce sociálních služeb podařilo?

Předně, všechna střediska fungují a naplňují svá poslání. V Chráněném bydlení se nám podařilo otevřít další místa v následné péči pobytové formy služby v Suchých Lazcích a na Kylešovské ulici. Na konci roku 2012 jsme otevřeli pobočku dílny Radost pro duševně nemocné na Kylešovské ulici. Těší mě velký zájem o bydlení v Domě sv. Cyrila a Metoděje. Ve Vlastovičkách nyní máme v pořadníku přibližně deset zájemců z řad lidí se zrakovým postižením. Před rokem, dvěma to tak nebylo. Pro Mraveneček je nesmírně cenná podpora Okresního fotbalového svazu. V červnu proběhl v Kravařích již 12 ročník charitativní akce „Pomozte postiženým dětem“, zač jsem nesmírně vděčný, protože z výsledků financujeme provoz stacionáře a rehabilitaci klientů. U Neškoly jsem rád, že dostala příležitost pokračovat.

* Jak relaxujete? Co vás baví?

Moc rád jsem doma s rodinou – s dětmi a manželkou. Jezdíme na výlety, nebo jen tak na písek s nejmladším synem. Stavím modely letadel, házedel a lodí. To mám společně se starším synem, s tím mladším zase přírodu. Máme také zahrádku, ale je na ní trošku méně času, než by potřebovala. Časem jsme dospěli k pěstování brambor, jako nejméně náročné plodiny, která přežije i naší péči. Mám radost, když sklídím víc, než zasadím. Také si rád čtu a sportuji. Hraji floorbal, jezdím na kole a občas běhám.

* Děkujeme za rozhovor.

Hynek ZÁVORKA

NAROZEN: 10. 4. 1975

BYDLIŠTĚ: Opava

RODINA: manželka Blanka (37), děti Hynek (12), Prokop (9), Jindra (7) a Čeněk (2)

STUDIUM: SPŠ stavební Opava, CARITAS-VOŠs Olomouc

KONÍČKY: modelářství, sport, četba, rodina

Sluníčkové odpoledne tentokrát bez deště

Dvě poslední Sluníčková odpoledne proběhla jako podle šablony. Horko už od rána, nejdříve modrá obloha, která se ale okolo druhé zatáhla, následně liják, hromy a blesky. Málokdo tipoval, že to letos bude jinak. Předpověď počasí tomu hrála do noty. Od čtvrtčního večera v Čechách hlášeny silné bouřky, které měly v pátek dorazit do Slezska.

Ono známé „do třetice“ se ale nekonalo a dokonce i tropické vedro ubralo na intenzitě, takže bylo docela příjemně. Velký přístřešek pro posezení, který zapůjčila firma Bohemiaflex, zdobila už od rána vedoucí Neškoly Svatava Bláhová. Nafukovala balónky, vytvářela střípce z krepového papíru a podstavce omotávala březovými větvemi. Později přiložil ruku k dílu

i mladý herec a v současné době student bohosloví Lukáš Graca „Kožas“, který není neznámý žádnému čtenáři farního zpravodaje CESTA, do něhož hojně přispívá. Lukáš původně přišel do Wellness centra na masáž. Když viděl, co se chystá, rád pomohl a ještě se přitom podělil o zážitky ze semináře. Mraky se sice celé dopoledne kupily, ale zase odcházely, a tak kdo

se na Sluníčkové odpoledne nebal kvůli počasí přijít, ten nelitoval. Děti našly v areálu Charity Opava ráj soutěží, her a tvořivosti. Chráněné dílny sv. Josefa například připravily hod míčkem do lív tlamy. Podobné soutěže, v nichž byla důležitá přesná trefa, nabízeli také pracovníci Občanské poradny a Chráněného bydlení. Stanoviště Neškoly bylo ryze tvůrčí, každý kdo se zastavil si mohl vyrobit papírové sluníčko. Naproti tomu u stolečku Domu sv. Cyrila a Metoděje probíhala téměř detektivní práce. Přečíst text v Braillově písmu dalo každému zabrat, natož

vytukat něco na speciálním psacím stroji pro nevidomé. Přesto právě o tuto „disciplínu“ byl mimořádný zájem. Dodejme, že za splněný úkol nebo alespoň snahu o jeho zvládnutí byla odměna. Ceny do soutěží věnovala firma Kodex a.s. a Regionální rada regionu soudržnosti Moravskoslezsko. Uzeniny na opékání a na přípravu hot dogů, pečivo a nanuky pak byly sponzorským darem firem Uzenářství Klemens, Slezské pekárny a Nowaco.

V programu vystoupily děti z jaktařské mateřské školky Sluníčko a mažoretky ROSES Opava. K tanci a poslechu hráli manželé Hudečkovi. Snad nejvíce se vytancovali klienti Radosti, kterým cit pro rytmus rozhodně nechýbí.

Stejně jako loni se o občerstvení postarali sami zaměstnanci a klienti. Tentokrát se do pečení zapojila střediska Chráněného bydlení, Radost, Dům sv. Cyrila a Metoděje, Mraveneček, Neškola a Denní stacionář pro seniory. Domácí moučníky sklídili velký úspěch. Všem, kteří se na organizaci Sluníčkového odpoledne podíleli, patří dík a nezbyvá než společně s koordinátorkou akce Marií Gilíkovou doufat, že příští rok to bude co do návštěvnosti ještě lepší.

Pomoc lidem v povodňových oblastech

Také opavská Charita okamžitě zareagovala na ničivé povodně, které v červnu postihly Českou republiku. Charita Opava vyčlenila 20 tisíc korun z výtěžku Tříkrálové sbírky a nabídla vyslat do zasažených míst tým sociálního šetření a tým psychologické první pomoci.

Občané Opavy a okolí mohli obětem povodní pomoci finančně

také přímo v Charitě Opava na ulici Přemyslovců 26 nebo v obchodě Chráněných dílen sv. Josefa na Kolářské ulici 14 v Opavě. Spontánně pak lidé nosili hlavně čisticí prostředky a další úklidové potřeby, které byly prostřednictvím Diecézní charity ostravsko – opavské zrozeslány do míst, kde je

lidé nejvíce potřebovali. V červnu se na golfovém hřišti v Kravařích uskutečnil II. ročník golfového turnaje „Odpalme špatnou náladu“, který uspořádala společnost EKObAU Invest a.s. Opavští a ostravští podnikatelé, kteří se této akce zúčastnili, však nemysleli jen na svou náladu. „V těchto dnech jsou naše myšlenky u lidí, které postihly povodně a tak

jsme se rozhodli jim pomoci,“ uvedl předseda představenstva EKObAU Invest a.s. Mgr. Zbyněk Rybka, který mezi hráči zorganizoval okamžitou sbírku. Téměř 20 tisíc korun účastníci turnaje předali řediteli Charity Opava Janu Hanušovi. „Rozhodli jsme se předat peníze prostřednictvím opavské Charity, protože se jedná o prestižní organizaci, které věříme,“ uvedl Zbyněk Rybka. Ředitel Jan Hanuš účastníky turnaje ubezpečil, že částka bude do povodňových oblastí zaslána přes Charitu ČR.

••• Inzerce Charity

Poděkování

• KOMAS pomáhá Charitě Opava

Nové kliky budou mít v Domě sv. Cyrila a Metoděje pro zrakově postižené. Přislíbila to **majitelka firmy KOMAS a sponzorka Charity Opava Jiřina HAJDUKOVÁ** při své nedávné návštěvě ve Vlastovičkách, kde si prohlédla jak dům, tak i chráněnou dílnu. Současně oběma charitním střediskům nabídla, aby se formou prodeje svých výrobků zúčastnila oslavy **20. výročí vzniku firmy KOMAS** v areálu mlýna „U vodníka Slámy“ ve Lhotě. Tato akce se uskutečnila ve čtvrtek **20. června**. Vedoucí Chráněné dílny Vlastovičky Marie Bennková si možnosti prezentace při tak významné události velmi váží. „*Výrobky se velice líbí. Ke stánku se přišla podívat i Monika Židková s paní majitelkou KOMASU a všichni obchodní partneři této firmy. Vřelý dík patří především Ing. Jiřině Hajdukové jednatelce a majitelce firmy a také Ing. Antonínu Krejčímu náměstkovi řízení jakosti. Všem moc děkujeme za vstřícnost, ochotu a milé přijetí,*“ uvedla Marie Bennková. Výrobu keramické vázy předváděla na místě Iveta Dunková, kterou akce doslova nadchla. Velmi na ni zapůsobilo také prostředí, v němž se cítila velmi příjemně: „*Mé dojmy jsou úžasné, ještě nikdy jsem takovou akci nezažila. Hodně mě překvapil zájem o naše výrobky a skvělá atmosféra.*“

••• Společenská kronika

Blahopřejeme

* Narozneniny o prázdninách

Dobré ráno, oslavenci, skočte rychle z postele, s kytkou, s dortem čekají tu všichni vaši přátelé. Ať vám všechno vychází, co si sami přejete, a když slunce zachází, ať se stále smějete! Štěstí, zdraví, všeho dosti, užijte si do sytosti. O prázdninách oslaví své narozeniny tito zaměstnanci: **Kateřina BITTNEROVÁ, Jana FIALOVÁ, Karin FIURÁŠKOVÁ, Alena FLASAROVÁ, Marie GRĚŠKOVÁ, René HARASIM, Eva HARAZIMOVÁ, Antonín HELEBRANT, Růžena HONOVÁ, Václav HRBÁČ, Klára KARABINOŠOVÁ, Markéta KLÁSKOVÁ, Jana KONOPKOVÁ, Vlasta KREČMEROVÁ, Milan KRUMMER, Lucie LENKOVÁ, Vladimíra LHOTSKÁ, Jitka MANOVÁ, Rada PLEVOVÁ, Roman POPOVSKÝ, Tomáš RYCHLÝ, Stanislav SCHINDLER, Dagmar SLIŽOVÁ, Hana STAŇKOVÁ, Milan SUROVČÍK, Marie SVOBODOVÁ, Ondřej ŠERÍK – FUJÁK, Soňa ŠŮSTKOVÁ, Renata TENGLEROVÁ, Petra THIEMLOVÁ, Pavel VEVERKA, Irena VLTAVSKÁ, Jana VOJTKOVÁ, Veronika ZEDNÍČKOVÁ a Jana ŽIDKOVÁ.** Vše nejlepší přeje

redakce

* Kde se objevíš, tam jako by anděl máchnul křídly. Přinášíš úsměvy, radost, povzbuzení i naději pro člověka, který už na nic nečeká. Za to ti patří dík a přání - ať nechýbí ti nikdy nic a lásky a zdraví ať máš stále víc. V srpnu oslaví své kulaté narozeniny **Petra THIEMLOVÁ**, tak všechno nejlepší!

Redakce

* Štěstí je něco, co si nemůžeme koupit, ale můžeme si ho navzájem přát. Krásné narozeniny přejeme svým kolegyním a kolegům, kteří se narodili o prázdninách – **Evě HARAZIMOVÉ, Markétě KLÁSKOVÉ, Vlastě KREČMEROVÉ, Tomáši RYCHLÉMU, Marii SVOBODOVÉ, Renatě TENGLEROVÉ, Ireně VLTAVSKÉ, Romanu POPOVSKÉMU, Janě VOJTKOVÉ a Veronice ZEDNÍČKOVÉ.**

Kolektiv Chráněných dílen sv. Josefa

* Srdečně děkujeme **panu Janu HAPLOVI z Opavy**, který věnoval Domu sv. Cyrila a Metoděje porcelánový servis a ložní prádlo. Povlečení dostali noví klienti domu, kteří si pochvalují, že se v něm dobře spí.

Kolektiv Domu sv. Cyrila a Metoděje

••• Informujeme

Zaznamenali jsme

• Prázdniny v Neškole

Mateřské centrum Charity Opava Neškola připravilo i na letošní prázdniny zajímavý program pro děti a jejich maminky. **Pondělky** jsou ve znamení hopsání, protahování, tanečků, básniček a písniček. **Prázdninový hopsálek** začíná vždy v **9,30 a končí v 10,15 hodin**. Vhodný je pro děti od 4 let. **Středy už tradičně patří výletům** do okolí a někdy i dál. Letos se výletníci podívají do Aquaparku v Kravařích, do mlýna U vodníka Slámy, do Domu sv. Cyrila a Metoděje ve Vlastovičkách, kde si budou moci i zaplavat, projdou naučnou stezku Slavkov, v Raduni si prohlédnou zámecké sýpky, ve Stěbořicích se projedou na koních a zavítají i do muzea Slezský venkov v Holasovicích. **Ve čtvrtek, vždy od 9 hodin, budou maminky cvičit s Katkou pilates** a děti si zatím pohrají v herně. **Každý pátek je zasvěcen výtvarné tvorbě, a to od 8 do 12 hodin**. Materiál je zajištěn. Více informací získáte telefonicky: **733 676 707** nebo na www.charitaopava.cz/mateřské-centrum/ novinky. Neškola sídlí v prvním patře fary kostela sv. Ducha na Masarykově ulici 39 v Opavě.

• Dobrovolníci z ČEZU umyli okna

Šestnáct zaměstnanců Skupiny ČEZ využilo skupinový dobrovolnický den a v rámci projektu „Čas pro dobrou věc“ umylo **13. června** okna v Domě sv. Cyrila a Metoděje i v Chráněné dílně Vlastovičky. O akci informovaly Parlamentní listy. Personalistka specialista ČEZ Korporátní služby Simona Bulawová, která byla v Domě sv. Cyrila a Metoděje poprvé, uvedla: „*Konkrétně v opavské Charitě, kde se starají o zrakově postižené, si uvědomíte, že i přes některé špatné chvíle ve svém životě, jste hrozně bohatí a začnete si víc vážit svého zdraví.*“ Za všechny zaměstnance i klienty domu a chráněné dílny poděkovala pracovnice Zuzana Janků: „*Děkujeme za pomoc, velmi si vaši iniciativy vážíme!*“

••• Listárna Domovníka

Milé kolegyně a kolegové,

ve dnech 14. a 15. června se pracovnice Charitní pečovatelské služby zúčastnily školicí akce na téma „*Boj proti syndromu vyhoření*“. Toto školení proběhlo na chatě v Bílé v Beskydách a protože splnilo svůj účel, rády bychom poděkovaly hlavně naší vedoucí **Petře Thiemlové** za skvělý nápad, zajištění chaty i sobotní směny. V pátek po pracovní době jsme nejdříve vyrazily na společný oběd. Takto posilněné jsme se vydaly na cestu směr Beskydy. Po příjezdu do Bílé následovalo školení. Práce pečovatelek je nároč-

ná nejen fyzicky, ale také psychicky a syndrom vyhoření nelze brát na lehkou váhu. Během školení jsme se seznámily s příznaky vyhoření a hlavně jsme se dověděly, jak mu předcházet. Nejdůležitější je umět odpočívat a zabývat se nějakými koníčky. Během diskuze jsme zapálily oheň, opékaly párky a strávily moc hezký večer. Posezení u ohně bylo příjemné, a tak není divu, že jsme si dlouho povídaly a vůbec se nám nechtělo jít spát. Druhý den jsme začaly společnou snídání. Potom jsme chvíli relaxovaly u chaty. Pak jsme se rozhodly pro společnou procházku na Grůň. Cesta sice ved-

la do strmého kopce, ale všechny jsme ji zvládly. Na Grůni jsme obdivovaly krásnou přírodu Beskyd. Navštívily jsme také malý dřevěný kostelík z roku 1891. Počasí nám přálo, tak jsme se mohly pokochat krásným výhledem. Když jsme si odpočinuly, vydaly jsme se zpět do Bílé a nastal čas, abychom se sbalily a vydaly se na cestu domů. Akce se moc vydařila a všechny jsme načerpaly síly k další práci, což už jsme potřebovaly. Takže, Petro, ještě jednou velký dík!

Kolektiv Charitní pečovatelské služby

Pište nám!

Listárna zpravodaje Domovník je určena vašim názorům, připomínkám a postřehům. Své příspěvky pošlete na adresu ivana.harazimova@centrum.cz. Těšíme se na ně!

DOMOVNÍK

CHARITNÍ DOMOVNÍK. Vydává Charita Opava, Přemyslovců 26, 747 07 Opava, pro své zaměstnance, dobrovolníky a příznivce. Tel. a fax: 553 612 780, 553 612 788, e-mail: mlovci@charitaopava.cz, www.charitaopava.cz. Prázdniny 2013.

TERNO